

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume : 48

Sayı/Issue : 4

Ekim/October 2022

Yıl/Year : 48

Sıra Sayı/Serial : 174

ISSN 1300-0209

Üç ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.

This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

Yargıtay Dergisi
TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

Mehmet AKARCA
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet KANIK
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Ahmet YENER
Yargıtay 10. Hukuk Dairesi Üyesi

İlhan KARA
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi

Mahmut COŞKUN
Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Üyesi

Fatih AKDOĞAN
Yargıtay Ceza Genel Kurulu Üyesi

Editör
Editor

Firuze BIYIK
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin DAMAR

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü, İncek Şehit Savcı Mehmet Selim Kiraz Bulvarı
No: 4 B Blok Ahlatlıbel-Çankaya/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 836 06 07 – 0312 836 00 76

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Abonelik Subscription

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesi
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
“Yargıtay Yayınları Döner Sermaye İşletmesi” adına yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 836 06 09) arayınız.

Hiçbir yerde *temsilcimiz yoktur*. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2022

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınmış doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örneği: Yılmaz, s.20.

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayımlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forgets/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz, p.20.

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be

owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Prof. Dr. Musa AYGÜL
Dr. Öğr. Üyesi Canan ERDOĞAN

Türkiye İş Kurumu Tarafından Hazırlanan
Yurt Dışı Hizmet Akdinin Hukukî Niteliği

The Legal Nature Of The Employment Contracts To Be

Carried Out Abroad Drafted By Turkish Employment Agency 1033-1075

Doç. Dr. A. Eda MANAV ÖZDEMİR
Prof. Dr. İştar URHANOĞLU

İşyeri Sendika Temsilcisinin İş Koşulları ve
İşyeri Değişikliklerine Karşı Korunması

The Protection Of The Workplace Union Representative Against

Change In The Workplace And In Working Conditions 1077-1120

Doç. Dr. Ahmet Cahit İYİLİKLİ

Medenî Usûl Hukukunda Kabul ile
Feragatin Teâruzu (Çatışması)

Conflict Of Acceptance And Disclaimer In Civil Procedure

Law 1121-1184

Yunus YILMAZ

Hukuk Muhakemeleri Kanununa Göre İstinaf Mahkemelerinin
İlk Derece Mahkemelerinin Görevine İlişkin Olarak Verdiği
Kararların Yargıtay Bakımından Bağlayıcılığı Sorunu

*The Problem Of Bindingness Of The Decisions Of Regional
Courts Of Appeals On The Competence Of The First Instance
Courts, Regarding Court Of Cassation, According To The*

Civil Procedure Law..... 1185-1214

İÇİNDEKİLER CONTENTS

Zikrullah ÖZBAĞ

Anonim Şirketlerde Yönetim Kurulu Üyelerinin Hukuki ve Cezai Sorumluluğuna İlişkin Esaslar <i>Board Members' Civil Liability And Criminal Liability In Joint Stock Companies</i>	1215-1315
--	-----------

Av. Osman UYAROĞLU

Karar İncelemesi: Mal Rejimi Sözleşmesinde Mevcut Ölüme Bağlı Tasarrufun Geçerliği (Yargıtay HGK., E.2013/1077, K.2014/664, T.14.05.2014) <i>Review Of Judgment: Validity Of Disposition Mortis Causa In The Matrimonial Property Regime Agreement (Assembly of Civil-Law Chambers of the Court of Cassation 2013/1077, 2014/664, 14.05.2014)</i>	1317-1348
--	-----------

HAKEMSİZ MAKALELER ARTICLES

Dr. Hasan DURSUN

İslamiyet'ten Önceki Türk Hukukundaki Ölüm Cezasına Genel Bir Bakış <i>An Overview Of The Capital Punishment In Pre-Islamic Turkish Law</i>	1349-1411
---	-----------

**TÜRKİYE İŞ KURUMU TARAFINDAN HAZIRLANAN YURT
DIŞI HİZMET AKDİNİN HUKUKÎ NİTELİĞİ**

***THE LEGAL NATURE OF THE EMPLOYMENT CONTRACTS
TO BE CARRIED OUT ABROAD DRAFTED BY TURKISH
EMPLOYMENT AGENCY***

Prof. Dr. Musa AYGÜL*
Dr. Öğr. Üyesi Canan ERDOĞAN**

ÖZ

Türkiye’den çok sayıda işçi, yurtdışında üstlenilen işlerin yerine getirilmesi için yurtdışına götürülmektedir. Tabîi olarak götürülen her bir işçi farklı ülkelere götürülmekte ve her biri farklı hukuk sistemlerinde farklı seviyede koruma ile karşılaşmaktadır. Türkiye İş Kurumu, bu şekilde götürülen işçilere asgarî bir koruma sağlamak amacıyla matbu bir yurt dışı hizmet akdi hazırlamıştır. Bu akitlerin işçi ile işverenler arasında imzalanıp ardından da Kuruma onaylatılması gerekmektedir.

Kurum tarafından hazırlanan bu sözleşmenin idarî düzenleyici işlem olarak yorumlanması olası ise de kanaatimizce genel işlem koşulu niteliğinde kabul edilmesi gerekir. Bunun sonucu olarak da yurt dışı hizmet akitlerinin emredici hukuk kurallarına aykırı olmaması ve yürürlük, içerik ve yorum denetimine tâbi olması bir zorunluluktur.

Bu çalışma kapsamında, öncelikle yurtdışı hizmet akitleri, hazırlanması, onayı, içeriği konuları ele alınacak olup ardından da yurt dışı hizmet akitlerinin hukukî niteliği üzerinde durulacaktır.

Makalenin Geliş Tarihi : 27/06/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 21/11/2022

* Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Milletlerarası Özel Hukuk ABD, e-mail: musaaygul1@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0363-9101>

** Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku ABD, e-mail: canan.p02@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5656-5655>

Anahtar Kelimeler: Yurt Dışı Hizmet Akitleri, Türkiye İş Kurumu, Genel İşlem Koşulları.

ABSTRACT

Many Turkish workers are taken abroad to be employed works or projects undertaken there. Employment in different countries creates different levels of protection for every individual worker under different legal systems. The Turkish Employment Agency has also prepared employment contract which will be performed abroad in order to provide a minimum of protection to the workers who are taken in abroad. These contracts must be signed between the employer and the employee and thereafter they are approved by the Agency.

Although it is possible to interpret these contracts which are drafted by the Agency, can be interpreted as an administrative regulatory act. However, these contracts should be accepted as a general terms and conditions. Employment contracts which are performed abroad cannot be contrary to the mandatory rules of law and should be subject to supervision in terms of execution, content as well as and interpretation.

Within the scope of this study, first, employment contracts carried out abroad will be discussed in terms of their preparation, approval, and content. Finally, the legal nature of these contracts will be determined.

Keywords: Employment Contracts Carried Out Abroad, Turkish Employment Agency, General Terms and Conditions.

İŞYERİ SENDİKA TEMSİLCİSİNİN İŞ KOŞULLARI VE İŞYERİ DEĞİŞİKLİKLERİNE KARŞI KORUNMASI

THE PROTECTION OF THE WORKPLACE UNION REPRESENTATIVE AGAINST CHANGE IN THE WORKPLACE AND IN WORKING CONDITIONS

Doç. Dr. A. Eda MANAV ÖZDEMİR*
Prof. Dr. İstar URHANOĞLU**

ÖZ

İşyeri sendika temsilcileri gerek sendikal görevleri gerek sendika ile işveren arasındaki pozisyonları dolayısıyla diğer işçilere göre daha özel bir sendikal güvenceden yararlanmaktadır. Bu çerçevede 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanununda (6356 sayılı Kanun) işyeri sendika temsilcisini işverene karşı korumak amacıyla 24 üncü maddede “İşyeri sendika temsilciliğinin güvencesi” düzenlenmiş olup, bu maddenin dördüncü fıkrasında işverenin işyeri sendika temsilcisinin yazılı rızası olmadıkça işyerini değiştiremeyeceği veya işinde esaslı tarzda değişiklik yapamayacağı, aksi hâlde değişikliğin geçersiz sayılacağı düzenlenmiştir. İşyeri sendika temsilciliği sendikaların kanunun kendilerine tanıdığı hakkı kullanmasıyla ortaya çıkmış olup, işyeri sendika temsilcisi uygulamada sendikanın işyerinde kanundan ve toplu iş sözleşmesinden doğan haklarını koruyup temsil eden kişi olarak tanımlanmaktadır. Bu bağlamda konuları gereği işyeri sendika temsilcileri hem ulusal hem uluslararası düzenlemeler ile koruma altına alınmıştır. Yargıtay kararlarında da işyeri sendika temsilcisinin yazılı rızası olmaksızın işyerinin değiştirilmesi veya iş ya

---

Makalenin Geliş Tarihi : 06/09/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 21/11/2022

* Hâkim, Ankara, e-mail: eda_manav@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3183-0325>

** Hacettepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi, e-mail: istarurhanoglu@hacettepe.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3769-9260>

da çalışma koşullarında esaslı değişiklik yapılması halinde değişikliğe dair bu işlemin geçersiz sayılmasına karar verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İşyeri sendika temsilcisi, iş koşulları, işyeri değişikliği, işyeri sendika temsilciliğinin güvencesi, esaslı değişiklik.

ABSTRACT

Work place union representatives benefit from a more specific union security than other workers due to their union duties and their positions between the union and the employer. In this context, in the Trade Unions and Collective Bargaining Law (No. 6356), in order to protect the workplace union representative against the employer, “Workplace union representation assurance” is regulated under Article 24. According to the fourth paragraph of this Article, the employer cannot change the workplace or make any substantial changes in his work without the written consent of the workplace union representative. Otherwise, the amendment will be deemed invalid. Workplace union representation has emerged with the use of the right granted to them by the law, and in practice, the workplace union representative is defined as the person who protects and represents the rights of the union in the workplace arising from the law and the collective bargaining agreement. In this context, due to their position, workplace union representatives are protected by both national and international regulations. In the case law of the Court of Cassation, the change shall be deemed invalid in cases in which changing the workplace or making a fundamental change in the working conditions were conducted without the written consent of the workplace union representative.

Keywords: Workplace union representative, working conditions, changing workplace, workplace union representation assurance, substantial change.

**MEDENÎ USÛL HUKUKUNDA KABUL İLE FERAGATİN
TEÂRUZU (ÇATIŞMASI)**
**CONFLICT OF ACCEPTANCE AND DISCLAIMER IN CIVIL
PROCEDURE LAW**

Doç. Dr. Ahmet Cahit İYİLİKLİ*

ÖZ

Kabul ve feragat beyanları, taraf usul işlemi olarak kesin hükmün sonuçlarını tevhit etse de kabul beyanı davanın kabulünü; feragat ise davanın reddini tazammundur. Bu bağlamda, feragat hakkın sakıt olmasına; kabul ise hakkın varlık kazanmasına sebep olur. Bu itibarla aralarında aynı hukuki sonucu istihsal eden bir yarışmadan ziyade, hakikatte bir teâruz (çatışma) mevcuttur. Ne var ki her ikisi de kesin hükmün sonuçlarını doğurduğu için kabul sonrası zihinlerde feragatin mümkün olamayacağı zehabı uyansa da feragat aynı zamanda maddi hukukta sonuç doğuran bir usul işlemi olduğundan, davacı, hüküm kesinleşinceye kadar davasından, bir diğer ifadeyle dava konusu yaptığı hakkın özünden feragat edebilecektir. Zira hüküm kesinleşinceye değin davacı, dava konusu üzerinde tasarruf yetkisi kapsamında feragat edebilecektir. Bir diğer ifadeyle, hüküm kesinleşinceye kadar davalının kabul beyanının kesin hükmün sonuçlarını doğuracak olması, dava konusundan feragat engel değildir. Meğerki ilamdan feragat durumu söz konusu olsun. Zira kabul ve feragatin kesin hüküm gibi hukuki sonuç doğurması, davanın nihayete ermesi ve aynı uyumsuzluğun yeniden dava edilmemesine münderiçtir. Dolayısıyla hüküm kesinleşinceye değin davacı, dava konusu yaptığı haktan davalının kabul beyanına rağmen feragat edebilecektir. Davalının kabul beyanı ile davacıyı bağlı kılmak evvela dava ikamesi, yürütülmesi ile kanun yol-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 13/05/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 21/11/2022

* Küçükçekmece Asliye Hukuk Mahkemesi Hâkimi,
e-mail: aciyilikli@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8858-2580>

larına başvuru noktasında davacının sahip olduğu tasarruf yetkisine da aykırılık oluşturacaktır. Nitekim hiç kimse kendi lehine olan davayı amaya ya da hakkını talep etmeye zorlanamayacaktır. Ezcümle davalının kabul beyanına rağmen, davacı dava konusu ettiği haktan feragat edebilecektir. Zira kabul beyanı kesin hükmün sonuçlarını doğursa dahi hüküm kesinleşinceye kadar hala feragat marifetiyle sonlanacak dava konusu bir hak mevcuttur. Çalışma başlığında tercih ettiğimiz, “teâruz” kelimesi, araz kökünden türemiş, birbirine zıt olma, münakaşa, çatışma, mücadele, karşılık verme ya da uzlaştırması mümkün olmayacak şekilde karşı karşıya gelmek anlamlarında kullanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Feragat, Kabul, Tasarruf İlkesi, Kesin Hüküm

ABSTRACT

Even though the opposition of acceptance and waiver augments the results of the final judgment as both the acceptance and the waiver declaration as a party procedural action, the declaration of acceptance is the acceptance of the case; the waiver entails the dismissal of the case. In this respect, there is not a competition that produces the same legal result, but a conflict (conflict) between them. However, since both of them lead to the consequences of the final judgment, after the acceptance, although it is thought that waiver is not possible, since waiver is also a procedural action that has consequences in substantive law, the plaintiff will be able to waive his case, in other words, the essence of the right that is the subject of the case, until the verdict is finalized. Because, until the judgment becomes final, the plaintiff may waive her power of disposition on the subject of the lawsuit that she sued. In other words, the fact that the defendant's declaration of acceptance will lead to the results of the final judgment before the subject of the case is finalized does not prevent the waiver. Unless there is a case of waiver of the writ. Because the legal consequences of acceptance and waiver, such as final judgment, are included in the conclusion of the case and not re-litigation of the same dispute. Therefore, until the verdict is finalized, the plaintiff may waive her right, which is the subject of the lawsuit, despite the defendant's declaration of acceptance. Binding the plaintiff with the defendant's

declaration of acceptance will also constitute a violation of the plaintiff's power of disposition at the point of litigation, execution and application to legal remedies. Therefore, despite the defendant's declaration of acceptance, the plaintiff will be able to waive the right that is the subject of the lawsuit. The fact that the declaration of acceptance bears the consequences of the final judgment does not prevent the waiver. Moreover, the ultimate purpose of civil proceedings is not to obtain a final verdict.

Keywords: Disclaimer, Acceptance, Savings Principle, Res Judicata

HUKUK MUHAKEMELERİ KANUNUNA GÖRE İSTİNAF MAHKEMELERİNİN İLK DERECE MAHKEMELERİNİN GÖREVİNE İLİŞKİN OLARAK VERDİĞİ KARARLARIN YARGITAY BAKIMINDAN BAĞLAYICILIĞI SORUNU

THE PROBLEM OF BINDINGNESS OF THE DECISIONS OF REGIONAL COURTS OF APPEALS ON THE COMPETENCE OF THE FIRST INSTANCE COURTS, REGARDING COURT OF CASSATION, ACCORDING TO THE CIVIL PROCEDURE LAW

Yunus YILMAZ*

ÖZ

Adli yargının konusuna giren bir davada hangi mahkemenin görevli (konu bakımından yetkili) olduğu, mahkemeler arasında ortaya çıkan görev uyuşmazlıklarının nasıl ve en son hangi aşamada giderileceği veya giderilmiş sayılacağı, alt dereceli mahkemelerin kararlarını istinafen veya temyizden inceleyen bölge adliye mahkemelerinin ve Yargıtay'ın bu konudaki görev tanımlarının sınırının ne olacağı, bölge adliye mahkemelerinin ilk derece mahkemelerinin görevi ile ilgili olarak vermiş olduğu kararların Yargıtay açısından bağlayıcı olup olmadığı sorularının cevaplanması hiç şüphesiz usul hukuku açısından büyük önem arz etmektedir. Çalışmamız kapsamında bölge adliye mahkemelerinin faaliyette bulunduğu beş yılı aşan dönem içerisinde öğreti ve uygulamada oluşan görüşler de incelenerek bu sorulara cevap aranmış, özellikle 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 25/3 maddesinin tarihsel süreç içerisindeki yorum ve uygulaması da dikkate alınarak 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 25/2 maddesindeki düzenlemenin nasıl anlaşılması gerektiği üzerinde durulmuştur.

Makalenin Geliş Tarihi : 21/04/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 21/11/2022

* Yargıtay 4. Hukuk Dairesi Üyesi, e-mail: hk.yunusyilmaz@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7967-1533>

Anahtar Kelimeler: Yargı yeri belirlenmesi, kanun yolu incelemesi sonucu kesinleşen göreve ve yetkiye ilişkin karar, davaya ondan sonra bakacak mahkeme, bölge adliye mahkemesi, Yargıtay, temyiz edilemeyen karar, kesin karar.

ABSTRACT

Answering the following matters; in a case regarding civil jurisdiction, which court is the competent court (competent with regard to matter) -how and finally in which stage the disputes of jurisdiction between the courts will be resolved or will be deemed to be resolved-the limit regarding determining the competent court of Court of Cassation and Regional Court of Appeals who examine the decisions of the lower courts by appeal or cassation- whether the decision of Regional Courts of Appeals on the competence of the first instance courts, is binding Court of Cassation has great importance with regard to civil procedure law. In our study; abovementioned questions have been reviewed in the light of the opinions arised from both the doctrine and court practices in the period of Regional Court of Appeals' functioning for more than 5 years; particularly how to understand the regulation in article 25/2 of Civil Procedure Law no 6100, considering the interpretation and implementation of article 25/3 of Civil Procedure Law no 1086 has been emphasized.

Keywords: determining which have jurisdiction, decision on jurisdiction and territorial jurisdiction finalized with appealing, court proceeding the case, Regional Court of Appeal, Court of Cassation, unappealable decision, finalized decision.

ANONİM ŞİRKETLERDE YÖNETİM KURULU ÜYELERİNİN HUKUKİ VE CEZAI SORUMLULUĞUNA İLİŞKİN ESASLAR

BOARD MEMBERS' CIVIL LIABILITY AND CRIMINAL LIABILITY IN JOINT STOCK COMPANIES

Zikrullah ÖZBAĞ*

ÖZ

Yönetim kurulu anonim şirketin zorunlu organlarından biridir, şirketi yönetir ve temsil eder. Bundan dolayı yönetim kurulu, yönetim ve temsil yetkisine sahiptir. Anonim şirketin yönetim ve temsil yetkileri Türk Ticaret Kanunu'nda ayrı başlıklarda düzenlenmiştir. Yönetim kurulu yetkisini devretse dahi üst gözetim görevi vardır. Yönetim kurulu yetkisini, mer'i mevzuata, esas sözleşmeye ve şirket içi kuralara uygun olarak kullanır. Yetkiyi yükümlülüklerle uygun olarak kullanma, özellikle özen ve sadakat yükümlülüğü başta olmak üzere yükümlülüklerle uygun davranılmasını gerektirir. Anonim şirket yöneticilerinin yükümlülükleri ve sorumluluğu Türk Ticaret Kanunu'nda yer almıştır. Bu yükümlülük ve yasakların yönetim kurulu üyeleri tarafından ihlal edilmesi hem hukuki hem de cezai sorumluluğunu doğurur. Yönetim kurulu üyelerinin etkin, verimli ve hukuka uygun olarak çalışabilmesi Türk Ticaret Kanunu ile belirlenen haklara, yasaklara ve sorumluluk alanlarına riayet edilmesine bağlıdır. Bu anlamda anonim şirket yönetim kurulu üyelerinin şirket menfaatlerini ön planda tutmaları ve tedbirli bir yönetici gibi hareket etmeleri gerekmektedir. Yönetim kurulu üyelerinin özen yükümlüğünde özen ölçütünün ispat yükünün hangi tarafta olduğu konusunda, yönetim ve yetkilerin devrinde yetkilerin devredildiği kişilerin seçiminde gerekli özenin gösterilmediğinin ispatı dışında, Türk Ticaret Kanunu'nda genel bir hükme yer verilmemiştir.

Makalenin Geliş Tarihi : 19/08/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 21/11/2022

* Yargıtay 5. Hukuk Dairesi Üyesi, e-mail: zikrullah14@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0284-8147>

Anahtar Kelimeler: Anonim Şirket, Yönetim Kurulu, Yönetim Kurulu Üyesi, Hukuki Sorumluluk, Cezai Sorumluluk.

ABSTRACT

The Board of directors is one of the mandatory body of joint stock companies and it manages and represents the company. Therefore, the board of directors has the authority of management and representation. The management and representation authorities of the joint stock company are regulated under separate headings in the Turkish Commercial Code. Even if the board of directors delegate its authority, it has the duty of top supervision. The board of directors exercises its authority in accordance with the current legislation, articles of association and internal boards of the company. Proper use of authority requires compliance with obligations, especially due diligence and loyalty. The obligations and responsibilities of joint stock company managers are included in the Turkish Commercial Code. Violation of these obligations and prohibitions by the members of the board of directors entails both civil and criminal liabilities. The effective, efficient and lawful functioning of the members of the board of directors depends on the observance of the rights, prohibitions and areas of liability determined by the Turkish Commercial Code. In this sense, the members of the board of directors of joint stock companies should prioritize the interests of the company and act as a prudent executives. Apart from the burden of proving that the director acted with due care in selecting the person to whom management functions are delegated, Turkish Commercial Code does not include a general provision on which side is the burden of proof for showing that the standard of care was met.

Keywords: Joint Stock Company, Board of Directors, Member of Executive Board, Civil Liability, Criminal Liability.

**KARAR İNCELEMESİ: MAL REJİMİ SÖZLEŞMESİNDE
MEVCUT ÖLÜME BAĞLI TASARRUFUN GEÇERLİĞİ**
(*Yargıtay HGK., E.2013/1077, K.2014/664, T.14.05.2014*)

**REVIEW OF JUDGMENT: VALIDITY OF DISPOSITION MORTIS
CAUSA IN THE MATRIMONIAL PROPERTY REGIME AGREEMENT**
(*Assembly of Civil-Law Chambers of the Court of Cassation
2013/1077, 2014/664, 14.05.2014*)

Av. Osman UYAROĞLU*

ÖZ

Mal rejimi sözleşmeleri; eşler arasındaki evlilik mallarının statüsünün, evlilik müddetince ve evliliğin sonlanması halinde şekillenmesinde önemli rol oynamaktadır. İçerdiği hükümler itibarıyla mal rejimi sözleşmeleri, farklı hukuki sahalarda sonuç doğurabilecek hükümleri uhdesinde barındırabilmektedir. Bu hükümler, içerdiği anlamın doğru değerlendirilebilmesi bakımından, sözleşmenin yorumlanmasını; hükümlerin hukuki niteliği itibarıyla hangi sahaya girdiğinin tespiti yönünden sözleşme hükümlerinin nitelendirilmesini gerektirmektedir. Çalışmamızda, mal rejimi sözleşmesinde yer alan ölüme bağlı tasarruf hükmüne ilişkin Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun vermiş olduğu kararın; sözleşmenin yorumlanması, nitelendirilmesi, mal rejiminin tasfiyesi ile miras tasfiyesi arasındaki ilişki perspektifinde değerlendirilmesi yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mal rejimi sözleşmesi, ölüme bağlı tasarruf, sözleşmenin yorumlanması, sözleşmenin nitelendirilmesi.

ABSTRACT

Matrimonial property regime contracts play an important role in

---

Makalenin Geliş Tarihi : 24/01/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 21/11/2022

* Serbest Avukat, İstanbul Üniversitesi Özel Hukuk Doktora Öğrencisi.
e-mail: av.osmanuyaroglu@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3701-3441>

shaping the status of marital property between spouses during the marriage and in the event of the marriage being terminated. Matrimonial property regime contracts, in terms of the provisions they contain, may contain provisions that may have consequences in different legal fields. These provisions require the interpretation of the contract in order to be able to evaluate the meaning it contains correctly, and the qualification of the provisions of the contract in terms of determining which field the provisions fall into in terms of their legal nature. In our study, the decision of the Assembly of Civil-Law Chambers of the Court of Appeals regarding the testamentary disposition clause in the matrimonial property regime contract has been evaluated in the perspective of the interpretation and characterization of the contract, the relationship between the liquidation of the property regime and the liquidation of the inheritance.

Keywords: Matrimonial property regime contract, testamentary disposition, interpretation of contract, characterization of contract.

İSLAMİYET'TEN ÖNCEKİ TÜRK HUKUKUNDAKİ ÖLÜM CEZASINA GENEL BİR BAKIŞ

AN OVERVIEW OF THE CAPITAL PUNISHMENT IN PRE-ISLAMIC TURKISH LAW

Dr. (Iur.) Hasan DURSUN*

ÖZ

İslamiyet'ten önceki Türk hukuku hakkındaki temel bilgi kaynağı olan Çin Kaynaklarının güvenilirmez oluşu ve diğer kaynakların yetersiz olmasına karşın, Türklerin bazı fiilleri ölüm cezası yaptırımına tabi tuttukları, han veya kağanların ise mutlak egemenlik yetkisine dayalı olarak söz konusu cezayı verme yetkilerinin bulunduğu tartışmasızdır. Türk-Moğol Devletinin kurucusu Cengiz Han'ın çıkarmış olduğu Büyük veya Altın Yasa İslamiyet'i kabul etmelerinden sonra bile Türk devletleri üzerinde büyük bir etki doğurmuştur. Eski Türklerde ölüm cezası gerektiren fiillerin ve han veya kağanların mutlak egemenlik yetkilerine dayalı olarak bu cezayı verme yetkilerini günümüz koşullarına göre değerlendirmek tarihsel bir yanlılgı oluşturacaktır. Zira suçun hukuki konusunu, bireye, topluma veya devlete ait hukuki varlık veya menfaatlerin ihlali oluşturduğundan, İslamiyet'ten önceki Türk devletlerinin yaşamsal derecede önem verdikleri söz konusu varlık veya menfaatlerin ihlalini vahim ve ağır derecede kabul ederek en ağır cezai yaptırım olan ölüm cezası yaptırımını öngörmelerini son derece doğal ve normal olarak karşılamak gerekir. Öte yandan, han veya kağanların mutlak egemenlik yetkisine dayalı olarak ölüm cezası verme yetkilerini de zamanın ruhuna uygun olarak kabul etmek gerekir. Çünkü o dönemin belli başlı devletlerin hükümdarlarının mutlak egemenlik yetkisine dayalı olarak ölüm cezası verebilmeleri doğal karşılandığı gibi İslami-

---

Makalenin Geliş Tarihi : 27/06/2022

Makalenin Kabul Tarihi : 21/11/2022

* Dr. Öğr. Üyesi, Özyeğin Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi,
e-mail: hasan.dursun@ozyegin.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5506-3944>

yet öncesi Türk devletlerinden çok daha sonra, somut deyişle, XVI. yüzyılda Machiavelli ve Bodin, XVII. yüzyılda ise Hobbes devletin çıkarı her şeyin üzerinde tutularak hükümdarın despotik bir tutum içerisine girebilmesine bile düşünsel destek vermişlerdir. Türk hükümdarlarının ölüm cezası verme yetkisi ile diğer hükümdarların ölüm cezası verme yetkisi arasında temel bir fark bulunmaktadır. Türkçede İl Han sözcüğü Barış Hakanı anlamına geldiğinden Türk hükümdarları kural olarak barışçı bir tutum takınmışlar ve ölüm cezası verme yetkilerini oldukça ayrık durumlarda kullanmışlardır. Buna karşın, Batıdaki hükümdarlar genellikle yaygın bir biçimde despotik tutum takınmışlar ve ölüm cezası verme yetkilerini son derece keyfi bir şekilde kullanmışlardır. Son olarak, eski Türklerde ölüm cezasını gerektiren bazı fiillere ve hükümdarın mutlak egemenlik yetkisine dayalı olarak söz konusu cezayı verebilmesi olgusu dikkate alınarak Türklerin barbar bir kavim olduğu, medeniyet kuramadıkları ve kültür seviyelerinin düşük olduğu sonucunun çıkartılmaması gerekir. Ulaşılabilecek böyle bir sonuç açık bir yanılsama olacaktır. Eski Türkler, Çin kültür ve medeniyetinin çekirdeğini oluşturan Yangşao kültür ve medeniyetinin oluşturulmasına en büyük katkıyı sağladıkları gibi kendilerine özgü yüksek bir kültür ve medeniyet seviyesini de kurmuşlardır. Göçebe veya yarı göçebe kültürüne uygun olarak yüksek seviyeli ancak basit ve sade bir kültür ve medeniyet oluşturan eski Türkler hakkında günümüze ulaşan bilgi ve belgelerin yetersiz olması ve onların kültür ve medeniyetlerinin basit ve sade olması, bazı Batılı düşünürleri böyle bir yanılsamaya itmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mete Han, Cengiz Han, (Cengiz Han) Büyük Yasa, Suçun Hukuki Konusu, Büyük Hun İmparatorluğu, Göktürkler, Uygurlar, Türk-Moğol İmparatorluğu, Medeniyet, Kültür.

ABSTRACT

Although Chinese sources, which are the main source of the knowledge about Turkish law before Islam, are unreliable and other resources are insufficient, it can be said without hesitation that Turks subject some acts to the capital punishment and that the khans or chams have the authority to impose the said punishment based on their absolute authority. The Great or Golden Law, enacted by Genghis Khan, who is the founder of Turkish-Mongolian State, had a tremen-

dous influence on the Turkish Law even after they accepted Islam. It would be an anachronism to evaluate the actions that required capital punishment in the old Turks and the authority to impose that punishment based on the absolute sovereignty of the khans or chams according to today's conditions. Inasmuch as the legal subject of the crime is the violation of the legal assets or interests belonging to the individual, society or the state, the Turkish states before Islam, which are regarded the said assets and interests were vital importance, accepted the violation of them to a grave and severe degree and ended up envisaging the heaviest criminal sanction capital punishment. That situation has to be met highly natural and normal. On the other hand, it is necessary to accept the power of khans or chams to impose the death penalty based on their absolute sovereignty, in accordance with the spirit of the time. Inasmuch as the fact that the rulers of major governments of that period could impose the death penalty based on their absolute sovereignty was considered natural as well as much later than the pre-Islamic Turkish governments, namely, in the XVI. Century, Machiavelli and Bodin, in the XVII. century, Hobbes even gave intellectual support to the ruler's despotic attitude by keeping the interest of the government above everything else. There is a basic difference between the Turkish rulers to impose the death penalty and other rulers to impose the death penalty. Since the word İl Han means in Turkish Khan of Peace, the Turkish rulers, as a rule, adopted a peaceful attitude and used their authority to impose the death penalty in quite exceptional cases. In contrast, rulers in the West often took a widely despotic stance and used their power to impose the death penalty in a highly arbitrary manner. Finally, considering some acts that required in the ancient Turks and the fact that the ruler could impose the said punishment based on his/her absolute sovereignty, it should not be concluded that the Turks are a barbarian tribe, could not establish civilization and had a low level of culture. Such an outcome would be an obvious illusion. The ancient Turks not only made the greatest contribution to the creation of the Yangsao culture and civilization, which is the core of Chinese culture and civilization, but also established a high level of culture and civilization unique to them. The inadequacy of the information and documents that have survived to the present day

about the ancient Turks, who formed a high-level but simple and plain culture and civilization in accordance with the nomadic and semi-nomadic culture and the simple and plain nature of their culture and civilization have led some Western thinkers to such an illusion.

Keywords: Mo-Tun Khan, Genghis Khan, (Genghis Khan) Great Law or Yassa, The Legal Subject of the Crime, Great Hun Empire, Gokturks, Uighurs, Turkish-Mongolian Empire, Civilization, Culture.